

Chương 337: Hội Đồng Ma Cà Rồng (2) - Đe Doạ

(Số từ: 2381)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:48 PM 06/04/2023

Tất cả năm Chúa tể ma cà rồng từ năm gia tộc ma cà rồng đều nhìn chăm chăm vào tôi.

"Không cần phải vòng vo. Tôi cần sự giúp đỡ của mọi người."

Chắc hẳn họ đã đoán trước được yêu cầu như vậy.

Đó là điều duy nhất mà người thừa kế cuối cùng của một quốc gia sụp đổ có thể yêu cầu khi tìm kiếm sự giúp đỡ của các thế lực từ xa.

Luvien bình tĩnh mở miệng.

"Anh biết chúng tôi không có tham gia Chiến Tranh Nhân Ma, đúng không?"

"Tôi biết."

Khóe miệng Luvien cong lên.

"Ngay cả trong thời của Archdemon và Ma Vương - Valier trước đây, người mạnh nhất trên thế giới, Hội đồng Ma cà rồng đã không tham gia vào Chiến Tranh Nhân Ma. Chúng tôi đã không hợp tác ngay cả khi Ma giới ở đỉnh cao sức mạnh. Vậy thì lý do

gì chúng tôi phải tham gia vào lúc này, khi Ma giới đã sụp đổ?"

Lời nói của cô ấy ngụ ý rằng thậm chí còn có ít lý do hơn để họ giúp đỡ khi Ma giới đã sụp đổ.

Luvien nhìn hoàng tử của một quốc gia không tồn tại với một nụ cười chế giễu.

Gallarsh im lặng nhìn tôi chăm chăm.

"Hội đồng Ma cà rồng chưa bao giờ nợ bất cứ điều gì với Darklands. Sự tồn tại của chúng tôi và của anh không bao giờ cần thiết cho nhau, nó cũng không gây bất lợi hay có lợi. Ngay cả sức mạnh đặc biệt của Archdemon cũng không thể chi phối chúng tôi. Đó là lý do tại sao các Ma vương liên tiếp để chúng tôi yên , và chúng tôi không can dự vào công việc của Darklands. Đó không hẳn là một thỏa thuận chính thức, nhưng đó là một quy tắc bất thành văn lâu đời, ít nhất là cho đến khi Chúa tể ma cà rồng của Tuesday thề trung thành với Darklands."

Gallarsh, không giống như Luvien, không chế giễu tôi, nhưng ông ấy cũng không thấy có lý do gì để hợp tác.

Phát biểu tiếp theo là ma cà rồng có vẻ ngoài trẻ trung Lucynil.

"Ma Vương, anh định tái kiến Ma giới lại sao, anh sẽ dự định làm cái gì?"

Lucynil ngây thơ hỏi một câu hỏi cơ bản hơn.

"Anh định giết tất cả loài người sao? Anh không được làm thế. Máu người có thể không phải là lựa chọn duy nhất, nhưng không có gì có thể thay thế được máu con người. Tôi không muốn kéo dài cuộc sống của mình bằng máu vô vị."

"Tôi không có ý định giết tất cả con người, và dù sao thì điều đó cũng không thể."

"Thật sao? Vậy anh định giết một nửa bọn họ sao?"

Tại sao cô ấy lại bị ám ảnh bởi việc giết người như vậy?

"Tôi sẽ dành cả cuộc đời mình chỉ để cố gắng khôi phục lại sức mạnh cho Darklands. Ngay cả khi tôi muốn, điều đó cũng khó khăn."

"Hmm, đúng vậy. Vì Darklands đã hoàn toàn sụp đổ... Ngay cả khi Archdemon sống lâu hơn những cá thể bình thường, thì sẽ mất rất nhiều thời gian để đạt đến sự hưng thịnh của Darklands trước đó... Hmm..."

Lucynil bắt đầu cân nhắc sau khi nói vậy, nghiêng đầu như thể đang suy nghĩ sâu sắc. Cuối cùng, Antirianus, Chúa tể ma cà rồng của Saturday, nhìn tôi với một nụ cười dịu dàng.

"Nếu ngài không mơ về chiến tranh nhưng lại cần sức mạnh, điều đó có phải là mâu thuẫn không, thưa Hoàng tử?"

"Việc xây dựng lại sẽ là không thể nếu không có sức mạnh để bảo vệ chính chúng ta."

"Chiến Tranh Nhân Ma bắt đầu không phải với ý định tiêu diệt lẫn nhau mà để bảo vệ chính chúng ta. Tất nhiên, con người bắt đầu cuộc xâm lược trước."

Ông ta dường như ngụ ý rằng sức mạnh để tự vệ chỉ là một cái cớ.

"Khi con người nhìn thấy các quỷ đoàn kết lại ở Darklands, chúng sẽ nghiền nát họ. Sau đó, chúng ta phải chịu đựng sự đổ máu để bảo vệ các thế lực vẫn còn yếu ớt của Darklands. Về lý do biện minh và lý do để làm như vậy... Dù tôi có nghĩ thế nào đi chăng nữa về nó, tôi dường như không thể hiểu được."

Luvien dường như gật đầu đồng ý, và Gallarsh cũng không khác.

Lucynil dường như đang chìm đắm trong những suy nghĩ của riêng mình, thậm chí không thèm nghe cuộc trò chuyện đang diễn ra xung quanh cô.

"Cho dù chúng tôi có nghĩ về nó bao nhiêu đi chăng nữa, chúng tôi cũng chẳng được gì khi hợp tác với Archdemon. Ngay cả khi chúng tôi muốn

thứ gì đó, Archdemon cũng không thể cung cấp được."

Những lời của Luvien là hợp lệ. Mặc dù sự chế giễu của cô ấy thật khó chịu, nhưng không thể phủ nhận sự thật.

Hội đồng Ma cà rồng không có lý do gì để hợp tác với tôi, và họ chẳng thu được gì từ tôi. Nếu chúng ta có một liên minh và chỉ cần giúp đỡ thì không cần hợp tác.

Tôi không có gì để cung cấp, và họ không có gì để đạt được.

"Nói về điều đó, tôi có thể thử một cái gì đó không?"

Trước lời nói của tôi, Antirianus nhẹ nhàng mỉm cười và gật đầu.

"Đối với sự bất tử của chúng tôi không có gì ngoài thời gian. Cứ thử đi."

"Bây giờ Chiến tranh Nhân Ma đã kết thúc, có vẻ như Ngũ đại Thần giáo đang cố gắng muốn độc lập với Đế quốc."

Lời nói của tôi khiến Luvien và những người khác bối rối thấy rõ.

"Chuyện đó thì có liên quan gì?"

"Trong chiến tranh, con người đã đoàn kết vì chính nghĩa, nhưng sau khi chiến tranh kết thúc, nhiều nhóm quân sự và lợi ích khác nhau đã không giải

tán và bắt đầu nuôi dưỡng những ý tưởng khác. Một ví dụ điển hình là Lệnh Thánh Kỵ Sĩ, nhằm mục đích thành lập một quốc gia độc lập cho Ngũ Đại Thần Giáo."

Sự hình thành một quốc gia độc lập bởi Ngũ Đại Thần Giáo.

Nghe những lời này, biểu cảm của cả Luvien và Gallarsh đều đanh lại. [Sức mạnh thần thánh] là phản đề của sức mạnh ma cà rồng, vì vậy sự ra đời của một quốc gia thần giáo chắc chắn sẽ khiến họ khó chịu.

"Tất nhiên, tôi đã giết Riverrier Lanze, cựu thủ lĩnh của Lệnh Thánh Kỵ Sĩ và là nhân vật cốt lõi của phe muốn độc lập, cùng với Eleris ở đây."

Mối đe dọa từng tồn tại giờ đã biến mất.

Trước lời nói của tôi, Luvien nghiêng đầu.

"Vì vậy, anh đang nói rằng vì anh đã loại bỏ mối đe dọa của Hội đồng trước, chúng tôi nên cảm thấy biết ơn và hợp tác ... phải không?"

Luvien hỏi có phải ý tôi là họ mắc nợ tôi vì đã chăm sóc kẻ thù mà họ sẽ khiếp sợ trong tương lai không, tôi lắc đầu.

"Không hề. Nếu tôi nói vậy, thì tất cả những gì mọi người phải làm là khen ngợi tôi và thế thôi, phải không?"

"Đúng đó là sự thật."

Luvien nheo mắt khi nhìn tôi.

"Nhưng trước khi Riverrier Lanze chết, tên đó đã nói một điều như thế này. Rằng hắn sẵn sàng hợp tác với tôi. Nếu tôi muốn để chế suy yếu, tôi nên để hắn sống."

"Tôi hiểu rồi. Tôi cũng tò mò về điều đó. Nếu anh để phe chống để chế yên, điều đó sẽ có lợi cho anh rất nhiều."

Tất cả mọi thứ là một vấn đề của quan điểm.

Tìm kiếm sự hợp tác của Hội đồng Ma cà rồng dưới chiêu bài xây dựng lại Ma giới, mặc dù tôi không có hứng thú với nó, cũng là một vấn đề về quan điểm.

Lý do tôi giết Riverrier Lanze cũng là một vấn đề quan điểm.

"Tại sao tôi lại giết hắn khi rõ ràng rằng quốc gia độc lập của Ngũ Đại Thần Giáo sẽ thuộc về Riverrier Lanze?"

"...?"

"Tôi chỉ cần nắm lấy nó cho bản thân mình, phải không?"

Trước lời nói của tôi, mọi người đều tỏ vẻ bối rối.

Ngoại trừ Eleris.

Eleris há hốc miệng kinh ngạc. Cô ấy dường như nắm bắt được những gì tôi đang nói.

"...Ý anh là, thao túng lấy sức mạnh của Ngũ Đại Thần Giáo? Anh đang nói về một chuyện giống vậy?"

Trước ý tưởng kỳ lạ về việc làm thế nào Ma vương có thể nghĩ ra một ý nghĩ quái dị như vậy và liệu nó có khả thi hay không, tôi đặt tay lên bàn.

*Swish

"Ta là Quán quân Towan."

Và, khi nhìn thấy thứ gì đó xuất hiện trong tay tôi, làn da vốn đã nhợt nhạt của ma cà rồng bỗng trở nên trắng bệch.

"Ah, ahhhhhhhhhhh! Cái, cái gì vậy?!"

*Rầm!

Lucynil bật dậy khỏi chỗ của mình và ngã ra sau ngay lập tức.

***

Tiamata giống như chất độc với Undead.

Eleris đã giật mình khi lần đầu tiên nhìn thấy nó, và cô ấy vẫn không thể nhìn rõ nó.

Lucynil lùi lại, Luvien kinh hoàng rút lui, và Gallarsh nhúu mày đe dọa.

"Hô, thì ra anh là Quán quân của Towan"

Mặt khác, Antirianus có vẻ thích thú khi nhìn chăm chăm vào Tiamata trong tay tôi.

Mặc dù điều đó là không thể, nhưng tôi đã trả Tiamata trở lại vị trí cũ vì những ma cà rồng có thể bị đau tim khi nhìn thấy.

"Tôi không có ý đe dọa mọi người. Nhưng mọi người có hiểu tôi đang nói gì không?"

Mọi người dường như mất tinh thần sau khi nhìn thấy thứ mà undead sợ nhất.

"Mày suýt nữa làm tao rớt tim đấy, thằng nhãi con!"

Quá tức giận, Lucynil nhảy cẫng lên, hét toáng lên.

"Tôi xin lỗi. Nhưng nếu tôi không đưa ra thì làm sao tôi chứng minh được?"

"Nếu anh có một cái gì đó như thế, anh nên cảnh báo chúng tôi trước! Tiamata! Ugh! Tôi cảm thấy thật xui xẻo!"

Cô ấy thậm chí còn cho Luvien xem cánh tay của mình, nói rằng nó khiến cô ấy nổi da gà.

"Thôi nào, Lucynil. Điều đó là không thể."

Luvien tặc lưỡi và xoa đầu Lucynil.

"Nó gần như đã xảy ra! Nó thực sự đã xảy ra!"

Dù sao.

Tất cả mọi người ngoại trừ Antirianus dường như đang trong tình trạng cảnh giác cao độ sau sự xuất hiện của Tiamata. Ngay cả Eleris cũng khó che giấu sự khó chịu của mình.

"Vật thể này đặt ra một mối đe dọa đặc biệt đối với Undead của chúng tôi. Tôi hiểu những gì anh đang cố nói. Với tư cách là Quán quân của Towan, anh đang gợi ý rằng mình có thể trở thành Hoàng đế của Ngũ Đại Thần Giáo?"

"Tôi không nghĩ là không thể."

Riverrier Lanze muốn Olivia đứng đầu, nhưng ý tưởng trở thành Hoàng đế của sức mạnh thống nhất của Ngũ Đại Thần Giáo với việc sử dụng tên của Reinhardt dường như không phải là không thể.

"Tốt lắm, hỡi Ma vương vĩ đại. Vậy thì tại sao ngài lại tìm đến Hội đồng? Dù ngài có kiểm soát họ từ phía sau, trở thành Hoàng đế thực sự của họ hay thành lập một liên minh với họ, đó là việc của ngài."

Bây giờ chúng ta đang đi vào vấn đề chính.

Khoanh tay, tôi nhìn chăm chăm vào mặt họ.

"Bởi vì nếu ta trở thành Hoàng đế của Ngũ Đại Thần Giáo hay gì đó tương tự, ta sẽ quét sạch tất cả các người vì tội không hợp tác."

Trước những lời đó, ngay cả biểu hiện của Antirianus cũng cứng lại.

"Đó không phải là một thỏa thuận tốt sao?"

"Một liên minh mới do Quán quân của Towan và Ngũ Đại Thần Giáo lãnh đạo được thành lập với lý

do mới là tiêu diệt các thế lực bất tử. Rõ ràng là với Quán quân Towan là thủ lĩnh của nó."

"Với mục tiêu tiêu diệt Undead. Mục tiêu đầu tiên là các gia tộc của Chúa tể ma cà rồng."

"Nếu một lực lượng khổng lồ gồm các Hiệp sĩ Thánh chiến đến và tiêu diệt từng phe phái của các người, liệu các người có thể xử lý được không?"

Đó là một mối đe dọa không phải với tư cách là Ma vương, mà là Quán quân của Towan.

"Người đang uy hiếp chúng ta sao, Ma Vương trẻ tuổi?"

Gallarsh nhìn tôi với ánh mắt đầy giận dữ.

"Như tất cả các người đã nói, ta không có gì để cung cấp cho các người. Vì vậy, tuyên bố của người rằng chúng ta không thể giao dịch ngay từ đầu là hoàn toàn chính xác."

"Ta không có gì để cho, nhưng ta cần sự giúp đỡ của các người. Vậy thì hành động ta đang làm là gì đây?"

"Đe dọa."

"Xin lỗi. Mọi người có nghĩ rằng ta thích làm điều này với những người lớn hơn? Khi các cột nhà đang bị nhỏ, ta phải làm mọi thứ có thể."

*Vút!

Một lần nữa, tôi triệu hồi Tiamata và đặt nó lên bàn.

“Hãy tham gia với ta. Nếu không, ta sẽ giết tất cả các người.”

Cuối cùng, nụ cười biến mất trên môi Luvien, người đã luôn chế nhạo tôi từ nãy đến giờ.

"Wow, một tên khốn trở nên đến mức nó thực sự rất ấn tượng."

Lucynil bật ra một tiếng cười trống rỗng như thể cô ấy không thể tin được.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading